

[Lawaetz]

Det vil sige, at denne erhvervsvenlige lovgivning forøger en virksomheds udgifter, ikke med de 890 kr., men i virkeligheden med 2.000 kr. Det kommer samtidig med, at man forhøjer ATP til 1.164 kr. – jeg går ud fra, at man har tallene – således at alene de to poster fordyrer hver dansk arbejdsplads med 3.000 kr. Jeg spørger arbejdsministeren: er det erhvervsvenlig politik?

Er det erhvervsvenlig politik, at vi i dag har 14 forskellige tillæg til en lønkrone? En lønkrone er i dag 1 kr. 27 øre.

Efterløn kaldte arbejdsministeren århundredets succes; det vil jeg holde fast på. Det kommer an på øjnene, der ser. Hvis det gælder om at få flest muligt bugseret ud af arbejdsmarkedet, så er det århundredets succes. Det er foreløbig 70.000, hvor arbejdsministeren sagde 17.000. Det er faktisk en enorm succes. Men set med erhvervslivets øjne er det måske århundredets fiasko, for midt i vores bestræbelser for at gøre tingene billigere, får vi nu en ny belastning, en ny belastning, som intet har med arbejdsmarkedet at gøre. Vi får ikke én krone for det, tværtimod mister vi ofte – det er noget, man ikke tror på – nogle af vores bedste sjakformænd, formænd osv., erfarne folk på 60 år, der går på efterløn, fordi den orden eksisterer, og fordi man er flov over for de yngre kammerater. Er det menneskeligt?

Samtidig med alt det her behøver arbejdsministeren kun at give sig til at læse eller høre i radioen, hvad OECD siger. De siger det stik modsatte: vi skal tage nogle omkostninger væk.

Jeg vil godt slutte med at sige, at dette er i virkeligheden sociallovgivning, det har intet med arbejdsmarkedspolitik at gøre. Hvis arbejdsmarkedspolitik er at belaste erhvervslivet med nogle større udgifter, som de ikke får en krone for, så taler vi ikke samme sprog – og det gør vi nok ikke. Jeg har lige læst, at vi kun er 12 tilbage herinde, der har selvstændig virksomhed. Selv om man måske ikke kan lide vores parti, var det måske klogt engang imellem at snakke fornuftigt med nogle af de stakkels 12 selvstændige erhvervsfolk, der er tilbage.

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Som flere ordførere har været inde på, er det jo en genfremsættelse, og jeg skal, selv

om jeg ikke var ordfører sidst, dog alligevel begrænse mig til i kort form at gøre rede for vores synspunkter.

Det er klart, at centrum-demokraterne fortsat vedstår efterlønsordningen; det har vi gjort, hver eneste gang vi har haft revisioner af den lov. Vi mener stadig væk, det er en succes. Det er ikke en god måde at få bugseret folk ud af arbejdsmarkedet på, som hr. Lawaetz sagde; det er en rimelig måde og en pæn måde, en anstændig måde, hvorpå folk, der har slidt sig ned, kan forlade arbejdsmarkedet på humane vilkår.

Jeg vil gerne sige med hensyn til loven dengang, at vi var også med på, at det skulle være en selvfinansierende ordening. Det var dem, der deltog i ordningen, der skulle betale. Selvfølgelig kan man sige, at det var nemt nok for folkettingen at vedtage en lov, som arbejdsmarkedet skulle betale, men det gjorde vi altså, det står vi også ved.

Vi havde dengang et forbehold, som gælder stadig væk. Vi mente, det var arbejdstagerne, der havde mest glæde af ordningen, og som følge deraf var fordelingen med, at arbejdsgiverne skulle betale $\frac{2}{3}$ og arbejdstagerne $\frac{1}{3}$, sådan set forkert. Jeg ved også, at vi lavede ændringsforslag dengang. Det gik ikke igennem.

Vi har stadig den grundopfattelse, at fordelingen i bund og grund ikke er rigtig, men vi har jo tidligere indgået en aftale om denne forhøjelse, dog således at forhøjelsen skulle kompenseres for arbejdsgiverne. Jeg kan godt oplyse ministeren om allerede nu, at jeg har bedt om, at vi får et samråd i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg synes, det er rimeligt, at vi endnu en gang får ministeren til at belyse, hvordan denne godtgørelse skal finde sted.

Vi ser i dag, at ministeren har fremsat forslag om en koordinering og en bedre samkøring af alle bidragene, en smidiggørelse af alle disse arbejdsgiverbidrag, og det er i sig selv godt, det vil vi også godt vende tilbage til. Men der skal altså en godtgørelse til. Jeg vil gerne advare ministeren mod, at man nu begynder at gribe for meget ind og lave selektive godtgørelser, således at alle skal have forhøjelsen, men det kun er dem, der foretager sig et eller andet, som regeringen synes om, der skal have en godtgørelse. Det mener vi ikke er måden at gøre det på. Ministeren vil også kunne bekræfte, at det var vores